

Dětský domov, Hrotovice, Sokolská 362
se sídlem Sokolská 362, 675 55 Hrotovice
tel. 568 860 128, ddhrotovice@ddhrotovice.cz
www.ddhrotovice.cz
IČO 60418508

Veřejný ochránce práv
k rukám Mgr. Moniky Šimůnkové
zástupkyně veřejného ochránce práv
Údolní 39
602 00 Brno

Č.j. DDHr/0059/2022

V Hrotovicích 20. 01. 2022

Vážená paní magistro,

na základě Vaší zprávy Sp. zn. 42/2021/NZ/ŠJ, Č.j.: KVOP-53740/2021 ze dne 20. 12. 2021 zasílám vyjádření.

Ad 1.1. Volný čas dětí

Dle našeho názoru jsme opatření splnili.

Denní program je zaplněn školním vyučováním včetně odpolední výuky, zájmovými kroužky dětí, školní přípravou (zejména písemnou přípravou), přípravou stravy (odpolední svačina, večeře, školní svačina), úklidem společných prostor včetně úklidu kuchyně a to v souladu s hygienickými předpisy (viz. níže) a večerní komunitou.

Domov má k dispozici kuchařku v čase 6,30 – 15,00.

Děti využívají vycházky i v čase mezi 16 – 18 hod. průběžně dle splněných povinností. Zejména v zimním období ale nechtějí trávit volný čas venku. Distanční výuka natolik narušila sociální kontakty s vrstevníky, že ve volném čase nevyhledávají ani spolužáky ani kamarády. U dětí starších 15 let jsme přistoupili k tomu, že přizpůsobujeme jejich denní program tak, aby jim poskytoval více volného času a prostoru na vlastní zájmy a činnosti a to i v čase mezi 21 a 22hod. K samostatným vycházkám ho využívají spíše v letním období.

Činnost v kuchyni a jídelně se řídí :

Vyhláškou o školním stravování č.107/2005 ,

Vyhláškou č. 137/2004 Sb. Vyhláška o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných HACCP provozovny a stravovacích služeb

Sanitačním řádem jídelny a kuchyně

1) Úklid kuchyně a jídelny vychází ze sanitačního řádu kuchyně a jídelny, pokud vaří kuchařka, uklízí kuchyň kuchařka, pokud vaří děti s vychovatelkou, je úklid na nich. Kuchařka vaří pouze oběd a připravuje nebo předpřipravuje suroviny na večeři, svačinu, snídani a přesnídávku.

Sanitační řád kuchyně a jídelny pro školní stravování:

Denní úklid pracovních ploch provádí pracovnice průběžně během dne do 15:00h.

Po dokončení výdeje provádějí:

- umytí všech použitých strojů, nádob, nástrojů a nádobí
- umytí pracovních ploch
- umytí sporáků a všech ploch potřebných k výdeji
- umytí podlah v kuchyni a přípravnách
- umytí umyvadel
- průběžné odstraňování odpadků z kuchyně

Pokud v kuchyni po 15 hod. pracují děti, musí výše uvedené provést ony. I když jsou v kuchyni děti musíme naplnit požadavky výše uvedených vyhlášek.

Osobně jsem samosprávu s požadavkem zvýšit osobní volno vyslyšela 2x a společně jsme hledaly dle vnitřního řádu způsoby navýšení volného času.

Pročetla jsem s nimi vždy vnitřní řád domova týkající se organizace dne pro pracovní a volné dny. Z níže uvedených rozpisů organizace dne je vidět, že prakticky všechny VVČ obsahují např. i vycházky a individuální činnosti. Je v kompetenci vychovatelky individuálně rozhodnout jak bude dítě čas trávit.

Podrobně a pečlivě jsme si s dětmi vysvětlili další možnosti s ohledem na to, že program všedního dne zahrnuje dopolední aktivity (škola) a odpolední relaxační, výchovně vzdělávací činnosti (školní příprava) a zájmové činnosti. Program ve volných dnech je zaměřen převážně relaxačně. Dále, že pevnými body jsou nezbytné denní úkony - ranní vstávání, hygiena, škola, stravování, pomoc při přípravě jídla, příprava na vyučování, běžný úklid a ukládání ke spánku. Tyto základní denní činnosti se odvíjejí v určitém časovém rozpětí, které je dáno věkem dětí, typem a místem škol, které děti navštěvují apod. Je respektováno jejich osobní volno, jejich zájmové činnosti a volnočasové aktivity, individuální potřeby a zájmy. Všechny tyto aspekty jsou individuální a proměnné.

V době volných dnů organizace dne zahrnuje společný program, který si plánují děti s vychovateli a mají možnost vyjádřit svá přání a názor. V těchto dnech si rodinné skupiny připravují celodenní stravu, věnují se drobným domácím pracím, úklidu včetně prostor kolem domova. Do programu jsou zařazeny samostatné vycházky, osobní volno, sportovní, kulturní aktivity, výlety, rukodělná činnost, deskové hry apod. Samostatné individuální vycházky dětí probíhají vždy se souhlasem vychovatele – rozsah určuje vychovatel ve službě s ohledem na věk a individuální zvláštnosti dítěte. Vychovatel zajišťující jednotlivé činnosti dle organizace dne má možnost její změny s ohledem na aktuální potřeby provozu DD. Hodinové nastavení

činností není závazné, ale pouze orientační. V rámci Organizace dne je možné některé činnosti posunout, či změnit individuálně po domluvě s dítětem.

Na poradách vždy pedagogy seznámím s obsahem jednání Samosprávy dětí a požaduji opětovně se jednotlivým tématům věnovat na večerní komunitě.

Organizace dne během pracovních dnů (dnů školního vyučování) – citace ze směrnice „Vnitřní řád DD Hrotovice“

- 5,30 - 7,15 postupné vstávání, větrání, osobní hygiena, stlaní lůžek, oblékání, úklid pokojů, snídaně, kontrola oděvů a upravenosti, pořádku na pokojích a odchod do ZŠ a doprovod do MŠ
- 11,30 – 15,00 příchody dětí ze škol, osobní hygiena, převlékání, úklid, oběd
- 13,00 – 14,00 osobní volno
- 14,00 – 15,30 VVČ I., školní příprava, zájmové kroužky mimo DD, vyzvednutí dětí z MŠ
- 15,30 – 16,00 svačina
- 16,00 – 18,00 VVČ II., dokončení školní přípravy, zájmové kroužky, nákupy, samostatné vycházky
- 18,00 – 18,30 večeře I.
- 18,30 – 20,00 VVČ III. (Etická výchova, komunita), úklid, péče o obuv a ošacení, osobní hygiena mladších dětí
- 20,00 – 21,00 osobní volno dětí, samostatné vycházky, TV, PC, četba, hudba, osobní hygiena, večerka pro mladší děti
- večeře II. pro děti nad 15 let
- 21,00 – 22,00 VVČ IV. (Etická výchova, rukodělná činnost, pečení a další drobné domácí práce), individuální studium, TV, PC, četba, samostatné vycházky, osobní hygiena, večerka pro starší děti

Organizace dne během volných dnů

- 8,00 - 9,00 postupné vstávání, větrání, osobní hygiena, stlaní lůžek, oblékání, snídaně, úklid kuchyně a jídelny

9,00 - 12,00	VVČ I., úklid pokojů a společných prostor, žehlení, zašívání, samostatné vycházky, příprava oběda
12,00 – 13,00	oběd, úklid kuchyně a jídelny
13,00 – 15,30	VVČ II., odpočinek, samostatné vycházky, zájmové kroužky pod vedením vychovatelek.
15,30 – 16,00	svačina
16,00 – 18,00	VVČ III., samostatné vycházky, zájmové kroužky pod vedením

čemu se budou věnovat. Dítě má možnost se plánované činnosti dobrovolně účastnit nebo využít individuální činnosti, např. vycházky (viz výše uvedené Organizace dne). Víkendové aktivity si plánují společně s vychovateli a zahrnuje i individuální osobní volno na vlastní aktivity dle zájmů a potřeb.

I v tomto bodě si myslíme, že jsme opatření splnily a s každým dítětem je zacházeno v zájmu plného a harmonického rozvoje jeho osobnosti s ohledem na potřeby osoby jeho věku.

Hodnocení dětí na večerní komunitě je zaměřeno převážně na kladné hodnocení každého dítěte, je zdůrazňováno spíše to, co se povedlo než jeho neúspěchy. Zaměřuje se na vzájemné vztahy dětí, výsledky ve škole, přístup k plnění povinností v DD. Děti se ke svým činnostem vyjadřují, čímž jsou vedeny k sebereflexi, sebehodnocení. Současně se vyjadřují k aktuální situaci, problému nebo sdělují své připomínky, náměty, dotazy nebo přání v rámci každodenního komunitního kruhu.

Každý týden probíhá v rodinných skupinách také hodnocení týdenního cíle, naplánovaných činností a chování dětí. Naplnění týdenního cíle hodnotí děti i vychovatelé, společně hledají příčiny případných individuálních i kolektivních neúspěchů a navrhuje možná řešení. Současně jsou děti seznamovány s cíli na další týden a společně navrhuje činnosti k jejich naplnění. Tato koncepce naplňuje doporučení ČŠI z října 2019, viz. příložená Inspekční zpráva čj. ČŠIJ-1401/19-J

Rovněž i já pravidelně komunikuji s dětmi v rámci své PPČ, co se v uplynulém týdnu podařilo, resp. nepodařilo, v čem mají jednotlivé děti problémy a jaká budou učiněna opatření k jejich odstranění. Děti sdělují své připomínky a náměty k provozu rodinné skupiny i dětského domova, vyjadřují se k jídelníčku, k plánovaným akcím a činnostem. Na těchto setkáních mohou vyjádřit svůj názor, ovlivňovat tak činnost DD a podílet se na plánování akcí. Všechny připomínky dětí jsou respektovány a v možné míře zohledňovány, dostatečně prodiskutovány nebo objasněny.

Na podzim 2021 si děti z vlastní iniciativy zorganizovaly na novém hřišti města Hrotovice atletické závody, vytvořily si plakát, navrhly disciplíny, vyrobily poháry a s podporou vychovatelek, které zajistily věcné odměny závody uskutečnily.

Naplňování kompetencí a individuálních cílů u jednotlivých dětí je posuzováno v individuálním plánu rozvoje osobnosti dítěte, které jsou zpracovávány dvakrát ročně vychovateli. Vývoj dětí a jejich potřeby pravidelně konzultujeme také s pracovníky sociálně právní ochrany dítěte. O rozvoji dětí, jejich chování a výsledcích ve vzdělávání informujeme pravidelně dvakrát ročně také osoby zodpovědné za výchovu.

Za celý rok 2021 bylo uděleno 9 opatření ve výchově. Týkala se krádeže (3000 Kč), nedovoleného opuštění DD, a opakovaného vulgárního chování a nadávky vůči dospělým osobám. Nebylo uděleno žádné výchovné opatření kvůli neparticipaci na denním programu.

Není nám tedy vůbec jasné, na základě jakých zjištění KVOP považuje toto opatření za nesplněné.

Ad 1.3. Povaha organizovaných aktivit a činností

Vychovatelé jsou názoru, že i zde jsme přizpůsobili aktivity i četnost jejich opakování běžnému způsobu života.

V souvislosti s přípravou odpolední svačiny, večeře a školní svačiny je nezbytné provést každý den úklid v kuchyni a jídelně dle hygienických (viz. Ad 1.1.) a bezpečnostních předpisů. Ze stejného důvodu je např. nutné i vytírání podlahy v koupelně.

Každé dítě dle rozpisu služeb zodpovídá vždy za jednu činnost, na kterou potřebuje maximálně 10 min. Konkretizace se týká např. utírání prachu (dle potřeby 1x týdně), luxování dětských pokojů většinou každý druhý den, nyní kvůli přestavbě a sloučení skupin denně pro zvýšený pohyb a prašnost v prostorách, kde děti spí.

Sešit práce na zahradě zavedly noční asistentky, kterým byla svěřena péče o zahradu, následně projednají s dítětem (úkol na zodpovědnost). Urovnat kamínky – jedná se o záhon s cibulovinami vysypaný kamínky v délce asi 3 m, oddělený od sportovního hřiště 2 metry širokou vydlážděnou cestou. Záhon byl od fotbalového míče rozhrabaný a kamínky poházené až na cestu, kde hrozilo nebezpečí uklouznutí. Chlapci zapomněli kamínky zamést a záhon

uhrabat, proto asistentka pedagoga zapsala do slovníčku. Jednalo se o práci max. na 10 - 15 min pro jedno dítě. Bohužel, je hřiště situováno tak, že míč často létal na tento záhon a také ničil fasádu domu. Proto jsem nechala zhotovit kovové sloupky a nainstalovat ochranu sít na konci prázdnin 2021.

Další úkoly patří k běžné sezónní údržbě, dle záznamů vyplývá, že se zdaleka nejedná o každodenní činnost na zahradě. Ta končí po shrabání listí a zazimování rostlin, které to vyžadují. Velký díl práce dělají i samotné asistentky pedagoga. Další práce na zahradě proběhly dle zápisů 19.5., 9.6., 5.9., 7.9. a 12.10.2021.

Po 10 – 15 min. práce na zahradě či úklidu kolem domova (většinou zametení chodníku, posbírání papírků, nedopalků od cigaret apod.) následuje zábava – venkovní hry, trampolína, míčové hry, vycházky apod. dle domluvy s dětmi.

Na naší zahradě je velký ořech s každoroční velkou úrodou. Děti mají ořechy velmi rády nejenom na mlsání k sušenému ovoci, ale také do moučníků, které si o víkendu pečou. Z toho vyplývá nemilá povinnost bohatou úrodu vyloupat a uložit pro celoroční využití. Vzhledem k množství jsme začátkem září zavedly slovníček o množství vylouskaných ořechů jednotlivými dětmi. Za vylouskání ořechů jsme stanovily finanční odměnu dle ceny na trhu. Pro spravedlivé ohodnocení každého dítěte je tento přehled nutný. Vše je naprosto dobrovolné, žádná povinnost stanovena nebyla.

Ad 1.4. Příprava dětí do školy

Vychovatelé považují řádné plnění školních povinností za klíčové a věnují mu odpovídající pozornost. Musí ale uplatňovat odlišný přístup v závislosti na službě v kuchyni. Pokud mají navíc tuto službu, je zapotřebí splnit školní povinnosti nejpozději do přípravy svačiny, případně večeře nebo ještě i ve večerních hodinách zejména u dojíždějících dětí. Tuto skutečnost navíc ztěžuje odpolední vyučování, a zájmové kroužky dětí. Školní příprava tedy neprobíhá u všech dětí jednotně, ve stejném čase, ale individuálně dle jejich přítomnosti na domově v průběhu celého odpoledne až do večerních hodin.

Doba trvání školní přípravy je dle vnitřního řádu stanovena v čase 14 – 15,30, (předchází jí hodina osobního volna), ale mohou se do ní zapojit pouze přítomné děti. Jedná se většinou o 2 chlapce na I. stupni ZŠ. Jeden má poruchu pozornosti a navštěvuje PPP, vyžaduje dohled vychovatele a střídání předmětů po 30min. s prokládáním odpočinku. 1,5 hodiny je často nedostačující a ke čtení se vrací ještě ve večerních hodinách dle nálady. Režim dne tohoto chlapce vychází z doporučení PPP a SPD Vysočina, které zde nelze celé citovat, ale vychovatelé se jím co možná nejvíce řídí včetně doporučení uplatňovat klidný, důsledný ale pohodový a spravedlivý přístup a stanovit jasný režim dne a týdne. Pro druhého chlapce, prvňáka je dostačující hodina školní přípravy s dohledem vychovatele, potom si maluje za účelem uvolnění ruky nebo trénuje představivost a tvořivost hrou s legem. Děti na II. stupni ZŠ se někdy potýkají s časem 1,5 hodiny, který jim nemusí vždy stačit, a proto dohánějí

některé úkoly večer. Jedná se o děti s ADHD, se specifickými poruchami učení nebo mají problémy nejčastěji s chemií, fyzikou (známky jsou na hranici 4-5) a mezerami ve znalostech z období, kdy zanedbávaly školní docházku. Děti ve věku 15 – 17 let mají větší zodpovědnost a volnost v plnění školních povinností a vychovatelé už jenom průběžně kontrolují řádné plnění studijních povinností.

Je-li dětem doporučeno opakování, pak zejména proto, že vychovatelky zjistí zásadní mezery ve znalostech dětí a vedou je k tomu, aby se připravily např. na blížící se písemky nebo zkoušení.

Praxe v DD je tedy taková, že čas a doba přípravy dětí do školy je individualizován.

Ad 2.1. Možnost úpravy vlastního vzhledu

V DD nejsou žádná pravidla ani nařízení týkající se vzhledu a odívání.

Proběhla diskuze mezi mnou, přítomnou vychovatelkou a 2 chlapci, kteří měli zájem o nošení tepláků do školy. Za tímto účelem byly vybrány vhodné tepláky ze silnějšího materiálu pro zimní období a každodenní nošení do školy. Některé další děti rovněž projevíly stejný zájem, a protože vhodné tepláky neměly, rozhodly se přát si je k Vánocům.

Jednomu chlapci jsme s vychovatelkou vysvětlily, že tepláky používané k domácímu převlečení nejsou vhodný školní oděv.

Za účelem potřebného doplnění šatního listu, byly rifle teplákového střihu zakoupeny – chlapec si je sám vybral.

Dívky se líčí každé ráno, nelíčí se pouze 2, které o to nemají zájem.

Lakování nehtů nezakazujeme, ale má být čisté a upravené, nesmí být okousané. Zájem o lakování je zatím u jedné dívky.

Účes jednoho 17letého psychiatricky léčeného chlapce jsem komentovala pouze jednou, aniž bych o to byla dítětem požádána. Vrátil se z dovolenky s vyholenou hlavou strojkem na cca 2 mm s ponecháním ostře ohraničeného kolečka na temeni hlavy (koláč o průměru cca 10cm a výšce několika cm), přes čelo mu visel dlouhý pramen vlasů padající do obličeje. Chlapec s výškou 190 cm svalnaté postavy vzbudil na první pohled údiv, překvapení, obavy, jeho vzezření nahánělo obavy, nejistotu, strach. Mně se okamžitě vybavil jeho amok vzteku, kdy házel stoly, židlemi, prorazil dveře a vystrašené děti s vychovatelkami musely jít do jídelny, kde se vše odehrálo, rychle opustit. Nemohla jsem pouze lhostejně přihlížet, považovala jsem za svoji povinnost sdělit mu obavy, které svým vzhledem vyvolává. Zmínila jsem, že i v rámci učebního oboru, kdy chodí na praxe, může jeho vzhled u někoho vyvolávat negativní emoce, stejně tak i u budoucího zaměstnavatele. Se svojí introvertní samotářskou povahou budil svým nezvyklým vzhledem pozornost a v této pozici se necítil vůbec dobře. Byl vděčný za to,

že mu paní vychovatelka nevydařený pokus o účes pomohla alespoň částečně vylepšit. Jedná se o záležitost více jak rok starou, chlapec u nás zůstal na dohodu o dobrovolném pobytu.

Kategoricky odmítám, že bych kdy použila výrazy ubožák, terorista, narkoman či gay.

DD zajišťuje zastřížení vlasů 4x za rok. Stříhání na dovolenkách si děti dle svých preferencí se souhlasem zákonných zástupců řeší samy - většinou vánoce, velikonoce, letní prázdniny, podzimní prázdniny. DD nemá prostředky na to, aby platil barvení vlasů, melíry a další nákladné kadeřnické služby.

5 sourozenců stříhá jejich sestra, [REDACTED].

Na začátku školního roku se vrátil jeden chlapec s šedým přelivem od svojí sestry. S lítostí si postěžoval paní vychovatelce, že jsem jeho změnu sama nezhodnotila. Následující den si sám vyžádal moje zhodnocení. Upřímně jsem vyjádřila, že šedý přeliv ho dělá starším a jeho původní barva byla v pohodě a velmi slušivá. Nic víc, nic míň.

Ad 2.2. Možnost výzdoby vlastního pokoje

Vzhledem ke krátkému časovému období od poslední návštěvy Kanceláře jsme ještě výzdobu pokojů nezvládli dokončit. V červnu děti zvládly postavit ponk, nakoupit materiál, vybavení a další nezbytné pomůcky pro výrobu. Šikulova dílna je projekt, na který jsme v rámci projektu Albert získali finanční dotaci. Projekt byl z důvodu covidové situace prodloužen. Další výroba souvisí s profinancováním prostředků dle schváleného projektu. Vystavených předmětů na poličkách mají děti mnohem víc, pouze na psacím stole jsou věci související s výukou (stojánek na tužky, kalendář, rozvrh hodin, apod. dle potřeb a zvážení dětí). Lůžkoviny nemusí odpovídat barvě pokoje, ale takové si děti vybraly již před několika lety s vychovatelkami na internetu. Prioritou byl praktický krepový materiál, který se nemusí žehlit. Podařilo-li se i barevné ladění jednotlivých pokojů, dle mého názoru to svědčí o správné estetické výchově pedagogů domova a vytvoření útulného, veselého, optimisticky působícího prostředí určeného dětem ve věku od 3 – 19 let. Pokud se dětem povlečení již nelíbí, bude nutné zachovat se hospodárně, počkat až povlečení doslouží a potom budou mít možnost vybrat si nové.

Na vánoce děti dostaly plátna a budou si malovat vlastní obrázky. Z dárku byly nadšené a na tuto činnost se těší.

Ad 3. Soukromí dětí

Ředitelka „vtrhne“ bez zaklepání do pokoje dětí pouze v případě, když jí děti dupou nad hlavou (kancelář ředitelky je pod dvěma pokoji dětí) za účelem jejich zklidnění a klepání pro velký křik na pokoji by stejně neslyšely. Pokud ředitelka slyší, že během školní přípravy je v pokoji hluk, chce, aby dveře zůstaly otevřené.

Pokud jsou dveře do dětského pokoje zavřené, vždy zaklepu, někdy do dívčího pokoje zapomenou, ale do chlapeckého striktně dodržuji. Obdobný problém mají i kolegyně vychovatelky.

Ad 4. 1. Hodnotící systém Šikula

Systém promyslíme a budeme hledat jiný způsob, který bude současně v souladu s požadavky ČŠI.

I zde ovšem kategoricky odmítám, že bych vydala jakýkoliv pokyn, který by měl navádět personál k jakémukoliv zakrývání jakýchkoliv skutečností.

Ad 5. Opatření ve výchově

Částečné splnění bylo způsobeno mojí nepozorností, kdy jsem schválila formulaci opatření, která se neshoduje s formulacemi ve vnitřním řádu. V tomto období jsem byla zaneprázdněna komplikovaným průběhem protiradonové rekonstrukce, která se dostala do časové prodlevy oproti původnímu plánu.

Ad 6.2.

Informace dětem, že by si měly revize platit je stará a již neplatí, nevím, proč ji zde uvádíte. Po konzultaci se zřizovatelem jsem dostala souhlas k proplacení revizí soukromých mobilních telefonů, dětem jsem tuto informaci sdělila.

U nově zakoupené elektroniky se značkou „CE“ se revize neprovádí.

Ad 6.3.

Pravidelné běhání (ke kterému nikdy nebyl nikdo nucen) mělo svoje opodstatnění především v době lockdownu a bylo částečnou náhradou za školní TV a zájmové sportovní kroužky. To, že si děti „vyběhají“ návštěvu jump parku byla jejich iniciativa a jejich nápad. Já jsem byla běhat s několika dětmi, které se o ně samy hlásily, naposled v říjnu 2021, v poslední době byl s dětmi několikrát běhat pouze nový vychovatel.

Do běhání v žádném případě nebyla nucena ani dívka, o jejímž incidentu je řeč v kapitole 11.1. Vaše domněnka, že toto bylo pravděpodobně příčinou incidentu, je tedy naprosto lichá.

Ad. 7.

Opakovaně zdůrazňuji, že žádné pravidlo o povolování víkendových dovolenek jednou za 14 dní neexistuje a neaplikuje se. Já ani nikdo ze zaměstnanců DD nerozumí Vašemu konstatování, že děti mohou na víkendové dovolenky pouze jednou za 14 dnů. Výjimkou mohou být pouze případy vyžadované OSPODem, což se stalo v případě tří sourozenců v období 16.4 až 13.6.2021. Od té doby nejsou možné žádné dovolenky těchto dětí, protože otec nemá vyhovující bydlení. Z poslední návštěvy se děti vrátily zavšivené.

V osobních spisech není žádná dovolenka, která by byla ředitelkou DD zamítnuta.

Pro ilustraci výpis ze spisu jednoho dítěte:

Dovolenky:

15.-17.4.2016

22.-24.4.2016

29.4.-1.5.2016

6.-8.5.2016

11.-12.5.2016

13.-15.5.2016

20.-22.5.2016

27.-28.5.2016

3.-5.6.2016

10.-12.6.2016

17.-19.6.2016

24.-26.6.2016

30.6.-31.7.2016

1.-28.8.2016

28.-29.8.2016

29.-31.8.2016

9.-11.9.2016

16.-18.9.2016

23.-25.9.2016

30.9.-2.10.2016

7.-9.10.2016

14.-16.10.2016

21.-23.10.2016

25.-30.10.2016

4.-6.11.2016

11.-13.11.2016

16.-20.11.2016

25.-27.11.2016

14.-21.12.2016

21.12.2016 -2.1.2017

Nová zjištění

Ad. 11. Incidenty mezi ředitelkou a dětmi

Ad. 11.1 Fyzický konflikt mezi ředitelkou a dítětem

Nastoupila jsem do služby za nepřítomnou vychovatelku v pátek ve 13 hodin ke třem dětem, které byly na domově, ostatní děti byly na dovolence. Bylo jsem personálem informována, že dívka po příjezdu odmítá oběd a s nikým nekomunikuje. Šla jsem tedy za ní do pokoje a snažila jsem se s ní asi 10 minut mluvit a působit na ni tak, aby se šla naobědvat a po obědě,

že půjdeme běhat. Tato dívka s námi občas běhat chodila a měla s toho vždy radost, takže jsem jí to nabídla jako východisko z její špatné nálady. Po celou dobu měla sluchátka v uších a poslouchala pravděpodobně hudbu. Když jsem zmínila běhání, podrážděně křičela, jestli jsem si nevšimla, že je unavená. Nabídku jsem tedy změnila na vycházku do přírody. Když zmínila, že je unavená, šla jsem k ní a chtěla jsem ji vzít kolem ramen, abych dala najevo, že respektuji její únavu a cítím s ní a myslím si, že vycházka by jí mohla pomoci. Mělo se jednat o max. hodinovou vycházku, po níž jsme měla v plánu s ostatními dvěma dětmi připravit večeři a dívku nechat odpočívat.

Když jsem se k ní přiblížila a naznačila rukou pohyb, dívka vyletěla, šermovala rukama před sebou a prudkou ranou mě trefila do nosu. Naprosto odmítám, že bych dívku chytila nebo držela za krk. Následovat její nepřičetný řev a záchvat vzteku, který přivolal i rozpočtářku. Dívka házela kancelářskou židlí po pokoji, protože z ní odpadlo jedno kolečko roztrhla židlí koberec a poté kolečko prohodila otevřenými dveřmi na chodbu, kde přistálo až na skleněné výplni nad vchodem. Byla to velká rána, ale sklo zůstalo nepoškozeno. Její záchvat a řev nepřestával, spíše nabýval na síle. Vyhrocenou situaci se pokoušela zklidnit i rozpočtářka, ovšem bez úspěchu. Já jsem se ostatními dětmi uchýlila do bezpečí a následně jsem zavolala na PČR.

Dívka v té době nebyla sama rozhodnuta, zda chce na DD zůstat, její rozhodnutí se často měnila v závislosti na jejím aktuálním vztahu s děvčaty na pokoji. Jestli někdo v této extrémně vyhrocené situaci řekl něco o jejím dalším setrvání na DD, nedokážu dnes vůbec vyhodnotit. Je i možné, že sama dívka vykřikla, že už na DD stejně nechce dále být.

Rozhodně jsem o jejím dalším setrvání na DD neřekla nic během mé asi 10-ti minutové přímluvy před tím, než ke konfliktu došlo.

Dle Metodického pokynu MŠMT-31316/2017 není to, co se odehrálo mimořádnou událostí.

Na DD jsem sloužila i následující sobotu a neděli od 9 do 21 h. Dívka byla během těchto dvou dnů velmi vstřícná, spolupracovala a komunikovala se mnou bez problémů bez jakéhokoliv náznaku naštvanosti kvůli pátečnímu incidentu. V následujícím týdnu za mnou dívka přišla s omluvným dopisem (v příloze). Během následujícího rozhovoru jsem jí řekla, že pokud bude chtít, může na DD zůstat [REDAKCE].

Děti i některé vychovatelky, zejména noční, měly obavy z opakování agresivního chování dívky a chodily za mnou s otázkou, jak to s dívkou bude. Přesto, že o jejím setrvání na DD už bylo z mé strany rozhodnuto a jsem si vědoma, že toto rozhodnutí je pouze na mě, chtěla jsem, aby si všichni ostatní vyzkoušeli pocit odpovědnosti za takové rozhodnutí, a proto jsem navrhla anonymní hlasování (všichni byli pro). V den hlasování jsem na DD nebyla přítomna kvůli vyšetření u lékaře v Praze. Protože o setrvání dívky na DD bylo již rozhodnuto, nepovažovala jsem hlasování za dramatickou záležitost. Nicméně dospěla jsem k názoru, že toto hlasování nebylo nejlepším řešením, nikdy v minulosti jsme nic takového nedělali a dělat již nebudeme.

Ad. 11.2 Vyházení oblečení dětí ze skříní

Ohrazuji se proti obsahu celé této kapitoly a jejímu vyznění.

Pokud kontroluji úroveň úklidu u dítěte, činím tak v rámci PPČ (6h týdně) a věnuji se individuálně některému z dětí, probíráme mnoho témat a jedním z nich je i úklid. Jdu s dítětem do pokoje a projdu s ním učivo, jeho školní výsledky i např. jeho četbu a zájmy. Projdeme i školní potřeby v zásuvkách a šatní skříni. Pokud něco není v pořádku, dítě si věci na místě uklidí, tzn. věci si vyndá a urovná samo. Zásadně nikdy věci dětí ze skříní nevyhazuji. Fotografie vyskládaných ručníků ve Vaší zprávě má zřejmě vzbudit dojem o drilu, který v DD panuje. Na takto uložených ručnících nevidím nic špatného, ručníky se takto uloží přece velmi snadno a rychle. Bohužel jste nepřipojili fotku údajně do komínků poskládaného prádla podle velikosti a barev. Takový dril totiž na DD nevládne.

Na fotce prezentovaným uložením ručníků podle barev jsme získali jednak prostor ve skříních (dříve se nám do nich ručníky těžko vešly) a uložením podle barev si děti zjednodušily práci, protože při výměně ručníků si jednoduše sáhnou pro celý komínek a nemusí ručníky jednotlivě ze skříně vybírat.

Tento způsob uložení jsme spolu se 3 dětmi vymysleli a realizovali během víkendu po události, o které pojednává kapitola 11.1, jedním z těchto dětí byla i ona dívka. Vše proběhlo, dá se říci, zábavnou formou a samy děti měly z výsledku radost. Ostatní děti jim po návratu z víkendu zatleskaly.

Údajný incident s chlapcem prvňáčkem, proběhl takto: v rámci PPČ předcházející obědu, jsem byla s chlapcem v jeho pokoji a domluvila jsem se s ním, že před obědem si oblečení uloží do skříně. Z pokoje jsem poté odešla. Když jsem šla později kolem, všimla jsem si, že jeho mikina leží na zemi. Šla jsem tedy za ním do jídelny a připomněla mu naši úmluvu. Chlapec v klidu odešel do pokoje, mikinu uklidil a během minuty byl na obědě zpět. Toto dle mého názoru vůbec nelze považovat za incident.

Ad. 11.3 Vyslýchání dítěte po rozhovorech se zaměstnanci kanceláře.

Opět se ohrazuji se proti obsahu celé této kapitoly a jejímu vyznění. Nikdy jsem se nikoho neptala na obsah rozhovorů. Děti jsem se ptala pouze tak, jak jsem popsala v odpovědi na zprávu KVOP z dubna 2021 – šlo mi pouze o to, zda pracovníci KVOP dětem na úvod rozhovoru sdělili to, na čem se se mnou předem domluvili ohledně délky trvání rozhovoru. Viz níže moje vyjádření z dubna 2021:

7. 4. 2021 mi byla v době pandemie COVID-19 telefonicky ohlášena jednodenní mimořádná návštěva zaměstnanců KVOP. Podrobně jsme se zabývali zejména programem, který zahrnoval postupně pohovor se mnou, prohlídku domova, pohovory s vychovatelkami, dětmi a závěrem opět pohovor se mnou. Program tedy vyžadoval můj čas, a co se týkalo organizace dne dětí, ten měl probíhat jako obvykle beze změn s tím, že v osobním volnu dětí proběhnou s nimi rozhovory. Bylo mi zdůrazněno, že na časovém harmonogramu návštěvy se domluví na místě se zaměstnanci, kteří budou naši domluvu respektovat, a proto není nutné upravovat organizaci dne, návštěva tedy neměla narušit běžný chod domova.

8. 4. 2021 jsme se přesně dle telefonické domluvy hned na začátku pohovoru se mnou zabývali programem a jeho časovým rozvržením. Vzhledem k tomu, že požadavkem nebyla úprava organizace dne dětí, zbýval na pohovor s dětmi úsek jejich osobního volna. Nabízela jsem i část dne po školní přípravě, tedy cca od 15,30. Bylo mi zaměstnanci řečeno, že nebude nutné tak dlouho na domově setrvat a že se tak s dětmi domluví na tom, že pohovory s nimi proběhnou na úkor jejich osobního volna. Kdo z dětí s tím nebude souhlasit, pohovoru se nezúčastní, protože po jejich ukončení bude následovat školní příprava. Tato část domluvy byla velmi důležitá neboť byl čtvrtek, den na odesílání úkolů distanční výuky.

Bohužel ze strany zaměstnanců KVOP došlo k porušení úmluvy. Musela jsem se dvakrát v průběhu cca 45 minut Mgr. Jílky dotazovat na ukončení pohovorů, vždy mě ujistil, že již končí. Vychovatelky byly již značně netrpělivé, neboť psychiatricky léčené děti pod medikací, dívka s ADHD a 9letý prvňák potřebují dostatek času a klid na práci, časový nátlak je pro ně velkým stresem.

Po odjezdu zaměstnanců KVOP se k našemu velkému překvapení a údivu děti dožadovaly osobního volna. Se skutečností, že pohovory budou probíhat na úkor osobního volna a nabídku možnosti účasti či neúčasti na pohovoru jim nikdo ze zaměstnanců KVOP předem nesdělil a nenabídl. K žádné předem avízované domluvě s dětmi tedy nedošlo. Děti nám zcela jasně tuto skutečnost sdělily a odmítaly školní přípravu a to zcela důrazně, někteří se vyjadřovali velmi vulgárně. Následně jsme musely s vychovatelkami zvládnout celou danou nervózní a značně bouřlivou situaci samy. Urážlivé narážky padaly bohužel na naše hlavy.

Ad. 12. Psychologická péče

Protože tato kapitola pojednává prakticky pouze o spolupráci s Mgr. ████████, předkládám zde přímo jeho vyjádření:

To, že jsem psycholog, nikde nedeklaruji a nešířím. Jsem speciální pedagog, který se roky orientuje na děti s poruchami učení a chování a v tomto smyslu si roky doplňuji vzdělání. Nelze však říci, že by se nejednalo o psychologické služby. Moje vzdělání, které si stále doplňuji, je pro práci, kterou vykonávám, dostatečné. Metoda lidově nazývaná "Barvy života" je ve skutečnosti Diagnosticko intervenční systém barvově slovními asociacemi (dále BSA). Je to metoda, ve které jsem byl vzděláván výcviky v Pedagogicko psychologické poradně, tedy oficiálně. To, že byla metoda následně očerněna lidmi, kteří ji dříve popularizovali, to je fakt. Doplnil bych k tomu pouze to, že odmítavé stanovisko má pouze část odborné veřejnosti. Naopak řada odborníků tuto metodu preferuje pro možnost projektivním a relativně snadným způsobem mapovat osobnostní specifika. Pokud někdo jakoukoliv metodu používá tak, že někoho diskriminuje, systematicky chybuje nebo nerespektuje specifika osobnosti, je zapotřebí tuto situaci řešit, nikoliv ji zobecňovat, anebo metodu zpochybňovat. Prací s dětmi se zabývám třicet let a s rodinami téměř dvacet. Nemám žádnou zpětnou vazbu, že bych někoho uváděl v omyl.

S DD Hrotovice spolupracuji řadu let proto, že jsou s mými službami spokojeni. Daří se nám nacházet odpovědi na složité otázky v chování a v reakcích deprivovaných dětí. Navíc spolupráce slouží potenciálně i dospělým, protože se v celém systému ústavní péče naprosto neřeší např. duševní hygiena pedagogů či fakt, že i zaměstnanci v DD mohou mít životní problémy. Této spolupráce si vážím a snažím se o to, aby byla prospěšná a prakticky přínosná. Metoda BSA je jedna z mála metod, která umí snímat stereotypy v prožívání a chování, proto jsme po hledání i jiných metod (ať projektivních či dotazníkových) použili opět i BSA. Proto nabízím, abychom se o mých závěrech, které Vám přijdou nedůvěryhodné, odborně pobavili.

Dále konstatuji, že nevystupuji jako supervizor. Zaměstnanci DD si mě vybrali jako člověka, který díky dobré znalosti prostředí, který se však vyskytuje v DD nepravdělně, abych supervidoval jejich počínání. Tedy poskytoval zpětnou vazbu, nikoliv supervizi v pravém slova smyslu. Nevím, co se míní slovy “bez vnější kontroly”, ale pokud provedu šetření, jsem první, kdo by měl provést i právě to kontrolní šetření, aby bylo jasné, zda je progres efektivní. A vzhledem k tomu, jak podrobně závěry diskutujeme, mám zpětnou vazbu víc než dostatečnou. Pokud jsem někým označován za psychologa, ohrazuji se vůči tomu. Pokud vedení DD najme někoho, kdo bude provádět “vnější kontrolu”, uvítám to. A pokud je moje práce kontroverzní, vyjadřuji se k výhradám: nepodporuji v žádném případě pedagogický pesimismus. Jsem i svým založením realista a pomoci deprivovaným dětem najít svoje místo v životě bez realismu nejde. Proto vtiskem míním především poruchu attachmentu. Jejich vrozené dispozice je obecně komplikované oddělit od raného vývoje a ani to nemá význam. Cílem je pomoci dětem s korekcí toho, co neobdržely, popř. obdržely nekvalitně. Zpráva, kterou citujete, je interní dokument, který dětem vůbec nepřichází do ruky. Pouze v něm konstatuji, aby pedagogové v dětech nepodporovali nereálné iluze, ale naopak realistické ambice. A v tomto smyslu hovořím s dětmi i já. To, že je vhodné, aby děti neopakovaly chyby svých rodičů pokládám za klíčovou roli ústavní výchovy. Nikdy jsem se nedopustil kritiky biologických rodičů před dětmi. To že se o jejich vzorech jako pedagogové mimo děti bavíme, je logické. A v DD panuje zásada, že mluvit s dětmi kriticky o biologických rodičích je nepřípustné. Nevím, odkud pramení informace, že se to děje. Ale kromě kasuistických hovorů o dětech s pedagogy se o rodičích nikdy kriticky nemluví, naopak je často třeba děti nahněvané na rodiče korigovat a učit je, že vylévat si zlost tímto způsobem nikam nevede. Cílem je dělat to lépe.

Nerazím svůj terapeutický systém, je to desinterpretovaná informace. Snažím se popularizovat Transteoretický model práce na základě Transteoretické terapie J. O. Prochasky a J. C. Norcross, protože je komplexní, systematická a moderní. To, že svoje zkušenosti použiji v DD a zároveň získám jiné, je přece logické. Rád bych připomněl, že odbornou kompetenci získáváme nejen vzděláním, ale především praxí. Po třiceti letech práce s dětmi jsem si toho vědom. Nevím, jak vznikl dojem, že bráním bližšímu vztahu mezi dětmi a

personálem. Jen soustavně upozorňuji na to, aby si pedagogové dali pozor na příliš osobní emoce, které stírají objektivitu. To, že si uvědomuji, jak je osobní vztah potřeba, je přece ve zprávě na mnoha místech k dispozici. Personál nemá zakázáno zapojovat se do úklidových pracovních činností. Principem dobrého návyku je vlídný, trpělivý, ale důsledný přístup. Na tom, že dítě dostane úkol a má ho samostatně splnit, není nic nevhodného. Navíc mluvíme o dětech, které jsou z velké většiny dospívající a mají na vytvoření dobrých návyků omezený čas. Vedení k samostatnosti je prvořadý úkol ústavní péče. Rozhodně by mě nikdy nenapadlo podporovat něco takového, co popisujete. Stejně jako oslovování pedagogů a personálu. Vedeme děti k tomu, aby se stoupajícím věkem rozlišovaly "rodinné" prostředí a ústavní péči. Tyto komentáře se mi jeví tendenční a nepochybuji, že kdyby to tak bylo, komentovaly by to na prvním místě děti. Závěrem chci dodat, že život v dětském domově není veselý. Každé dítě by bylo raději doma, s rodinou, pokud by to alespoň trochu šlo. To, že údajně podporuji, aby se dětem v DD nelíbilo, je v tom případě pedagogicky nepochopeno. Pro pedagogy je často obtížně přijatelné, že děti na pozitivní apely a pracovní návyky reagují odmítavě. Proto učím pedagogy, aby přijali, že dětem se v DD nelíbí a není ani příliš pravděpodobné, že by tam byly raději než doma. Za dětským negativismem je nejčastěji fakt, že téměř nikdo z nich by ústavní výchovu za rodinu, byť nedokonale fungující, nechtěl vyměnit.

Chtěla bych uvést na pravou míru informaci, že jsem byla překvapená a že jsem nevěděla, že není Mgr. ████████ psycholog. Překvapení skryté za rouškou mělo být vyjádřením opaku. Již v roce 2013 jsem na KVOP dokládala kopie jeho dosaženého vzdělání.

Po svém nástupu do funkce ředitelky dětského domova jsem se začala hlouběji zabývat problematikou dětí s problémovým chováním a vyhledávala jsem různé semináře a školení. Na jednom z nich jsem se setkala s Mgr. ████████ V porovnání s ostatními semináři mě zaujal tím, že odbornou problematiku dokázal podat srozumitelnou formou a vysvětlit na mnoha praktických příkladech ze své praxe. Nejednalo se o žádné obecnosti, ale zejména způsoby, jak vnímat svět domovských dětí. Další zajímavé semináře s Mgr. ████████ se již konaly pravidelně 2x/rok pro 5 DD Kraje Vysočina. Nazvali jsme si je jednoduše - semináře „5 DD“ s Mgr. ████████ vždy na témata, která DD momentálně tíží propojené s kazuistikami dětí. Tato spolupráce trvá 8 rokem a je o ní mezi pedagogy domovů stále velký zájem. Vždy nás něčím novým inspiruje, tzv. „nakopne“.

Po všechny ty roky nás učí, objasňuje, diskutuje, bere nás speciální pedagogy jako své partnery a kolegy. Nikdy nás nezapomene posílit, povzbudit v naší nikdy nekončící náročné práci s nejasným výsledkem.

Spolupracujeme i s dalšími odborníky, zúčastňujeme se jejich seminářů, ale spolupráce s Mgr. ████████ je nejdelší.

Co se týče metody BSA mohu hodnotit pouze kladně. Dostaneme-li zprávu o dítěti z PPP je z hlediska stanovení diagnózy a doporučení práce s dítětem téměř identická.

Dg dětí jsou vypracované do hloubky z několika pohledů a praxí jsme si ověřili, že skutečně nelžou.

Z praxe mohu uvést alespoň jeden příklad. 16leté dívce v našem domově příslušný OSPOD poskytl placenou psychologickou službu. Dívka ale po několika návštěvách klinického psychologa odmítla v údajné léčbě pokračovat, nazvala to ztrátou času neustálým vyplňováním nějakých dotazníků a testů, jejichž význam a smysl nechápala a psycholog jí žádné vysvětlení neposkytl, o problémech, které jí trápily, nemluví.

Na závěr bych chtěla ještě zmínit duševní hygienu pedagogů, kteří se se svými soukromými starostmi a problémy svěřili rovněž do péče Mgr. [REDAKCE]. Jsem za tuto důvěru, kterou mi dali, velmi ráda. Vstoupit jako pedagog-vychovatel do prostředí naplněného dětskými problémy navíc i se svými soukromými trablemi není vždy jednoduché a může hrozit, že to vyústí v necitlivý přístup vůči deprivovaným dětem. Zejména tyto děti potřebují přítomnost spokojeného a vyrovnaného „dospěláka“, se kterým mohou navázat bez obav pohodový vztah. A v tom nám, pedagogům, konzultace s Mgr. [REDAKCE] pomáhají.

Ad. 13. Nakládání s dary od sponzorů

Získávám v průběhu roku sponzorské dary včetně nového oblečení a obutí, jedná se většinou o značkové oblečení, které je určeno dětem. Děti sponzorovi poděkují dopisem s obrázkem a fotografií s darovanými věcmi. Nutno podotknout, že oblečení není sponzorem určeno konkrétnímu dítěti, je tedy na personálu DD, aby rozhodl, kdy kterému dítěti konkrétní kus dá. Využít k tomu např. narozeniny považuji za zcela legitimní, DD nemá prostředky na to, aby všechny děti vybavoval drahým značkovým oblečením. Nevidím ani nic špatného na tom, že v létě uložíme zimní oblečení a v zimě letní a s rozdělením se vyčká na dané roční období. V případě, že nemá dítě žádnou potřebu ale touhu mít něco z těch věcí, které momentálně nepotřebuje, může si ji zasloužit. Ponecháme na dobrovolnosti dítěte, jak to udělá. Tato myšlenka vlastně vznikla v době distanční výuky, kdy přišli chlapci s nápadem, který se týkal instalace trampolíny, kterou jsme dostali od sponzora, na naší zahradě. Pro údržbáře by to byla práce na poměrně dlouhou dobu. Chlapci byli již netrpěliví, na trampolínu se už moc těšili a rozhodli se, údržbáři pomoci. Od té doby tuto obdobnou iniciativu projevíly děti asi 2x. 3 chlapci upravili záhon pro zakoupené hortenzie a přáli si za to značkové tenisky. Doplnění a obměna šatního listu je v kompetenci každé vychovatelky. Praxe je tedy taková, že pokud v depozitu není to, co dítě potřebuje, odjíždí vychovatelka s dítětem na nákup, většinou do Třebíče, kde si dítě to potřebné vybírá samo.

K fotografii ze sešitu Spoluspráva – obr. 8.: 2 děti ze spolusprávy výše popsanou domovskou praxi znaly a domluvili jsme se, že na večerní komunitě to novým dětem vysvětlí. Domluvili jsme se i na dalším postupu, kdy se spoluspráva bude se všemi dětmi scházet cca jednou za 14 dnů, dle potřeby i častěji. Informovala jsem o této skutečnosti pedagogy.

- Spoluspráva dětí projednala 22. 11. 2021 od 17:00 (2 děti) s ředitelkou připomínky a poznatky dětí k dění na domově.

V sešitě samosprávy byly nesrovnalosti týkající se průběžných zápisů, které byly dětem vysvětleny. Každý vychovatel zodpovídá cca 1x za období do příští PR za schůzku dětí

s jejich spolusprávou, ze které bude pořízen zápis s podpisy dětí spolusprávy. Viz zápis dětí v sešitě Spoluspráva, k dispozici v jídelně DD.

Uvádím příklad výše popsané praxe:

V listopadu 2021 jsme dostali nové oblečení v několika krabicích pro celoroční využití. Vychovatelky si je převzaly a s dětmi si vybraly sváteční oblečení pro nadcházející vánoční svátky včetně zimních bund, které děti potřebovaly. Ostatní včetně převažujícího letního oblečení uložily s dětmi do depozita.

Ad 14. Prohlídky věcí

K této praxi jsme byli nuceni přistoupit po té, co se z dovolenek vracel jeden chlapec a děti upozornily na to, že si z domu vozí drogy a cigarety. Tato skutečnost se potvrdila, a proto se obsah jeho tašky po návratu na domov kontroloval, byli na to upozorněni i rodiče a požádání o kontrolu již doma.

O prázdninách jsme našli u jednoho chlapce nůž, proto jsme přistoupili během prázdnin ke kontrole tašek zejména starších dětí. Když se vrátila jedna větší skupina dětí z letního tábora, vychovatelky kontrolovaly tašky postupně vždy za přítomnosti dítěte a v mezičase ostatní tašky uložily v mojí kanceláře z důvodu stísněných podmínek způsobených protiradonovou rekonstrukcí. Kontrolují se zejména věci dle seznamu po pobytu na letním táboře nebo v ozdravovně.

Vím, že kontrola tašek byla provedena ještě jednou a naposled [REDACTED]. Vše bylo v pořádku a problémový chlapec vracující se z dovolenek s drogami již byl doma na dlouhodobé dovolence. Od kontrol tašek se upustilo, provádí se už jenom po návratu z letních táborů a ozdravovny. Tyto instituce většinou posílají seznam věcí, které tam děti zapoměly, komunikace je potom jednodušší a rychlejší.

Chlapec, kterému jsem údajně měla vylít kofolu do záchodu, k nám přišel [REDACTED] jako devítiletý s plínkami a s medikací na ředění stolice z jednoho nejmenovaného DD.

[REDACTED]

[REDACTED] Dnes je chlapec bez plínek, ale stále musí dodržovat dietu už jenom s určitým omezením cukrů a vyloučením zejména sladkých nápojů, typu kofola, fanta apod. I přesto, že jsme otce informovali a žádali o spolupráci, vracel se zpět na domov s narušeným trávením a vyprazdňováním. Po návratu od otce z prázdninového pobytu, za mnou přišla vychovatelka

s chlapcem s lahví kofoly. Chlapci jsme společně s vychovatelkou vysvětlily důležitost návratu k obvyklému stravovacímu režimu zejména před termínem zářijové lékařské kontroly. Doporučily jsme mu, aby kofolu rozdělil mezi děti a náhradou nabídly domácí sirup, vodu s citrónem atd. I když bych mu kofolu vylila, jednala bych v zájmu zdraví chlapce, ale to opět kategoricky odmítám. Jaký osud kofolu ve skutečnosti potkal, nevím, další jsem ponechala již v kompetenci paní vychovatelky. Musím ještě podotknout, že chlapec vše pochopil a sám uznal nevhodnost nápoje pro svoje zdraví. Sám měl z výsledků léčby radost, byla to pro něho velká úleva a vysvobození z každodenní nejistoty a posměchu dětí zejména spolužáků.

Ad 15. Pravidla

Aktuálně se řídí děti s ohledem na věk a potřeby 8 pravidly, která jsou na příslušných místech i vyvěšená. V září se z výše uvedeného důvodu pročítají, aktualizují opět s ohledem na potřeby a zvládnuté dovednosti dětí. Je nutné připomenout, že k nám přichází děti zanedbané z prostředí ubytoven bez hygienických návyků, kultury stravování, stolování a udržování pořádku. Vlastní skříň, postel, psací stůl, každodenní dostupnost teplé vody, sprchy, WC apod. jsou pro ně většinou záležitostmi, se kterými je učíme sžít se, správně je používat.

Tak například pravidla pro obsluhu budíku si děti zapsaly pro zapamatování samy, neboť nové budíky z důvodu špatné obsluhy dlouho nevydržely.

Pravidla si sestavují děti s vychovatelkami a dávají jim pocit bezpečí a jistoty. Jsou sestavovaná rovněž s ohledem na jejich bezpečnost (utření vody – děti po sobě vodu stříkají), v době covidu přibyla pravidla na správný postup mytí a dezinfekci rukou s piktogramy (která dnes najdeme např. na mnoha veřejných toaletách), pravidla pro používání kuchyňské indukční desky, pravidla pro kuchyni, prádelnu s elektrospotřebiči atd.

Pravidla po návratu dítěte z útěku včetně záznamu o útěku dítěte jsou určena pouze pro pedagogy. Sepsali si je vychovatelky samy, zejména proto, aby na něco nezapomněly.

Těhotenský test jsme udělali pouze jednou u dívky, u které si to vyžádala její máma. Už si nepamatují, kdy to bylo, snad někdy v průběhu roku. Ta podmiňovala další návštěvu doma negativním zjištěním. Neustále dceru obviňovala z nevhodného chování a toulek po nocích, vyhledávala jakékoliv záminky pro přerušování kontaktu s ní. Dívka tím velmi trpěla. Vyhodnotila jsem to tedy tak, že by to mohlo napomoci získání důvěry mezi matkou a dcerou. Měla jsem jí moc ráda, matku jsem proto několikrát navštívila, jezdila jsem za dívkou ve svém volném čase na letní tábor a připravovala jsem ji na reparát z ČJ a M.

Přiznávám, že jsem o těchto sepsaných pravidlech včetně provedení těhotenského testu nevěděla, nepodepisovala jsem je. Současně jsem zjistila, že ze sedmi pedagogů jsou uvedeny podpisy pouze třech. Navíc ve třetím bodě z celkového počtu 13 je uvedeno neprodlené zajištění lékařského vyšetření (dětský lékař, gynekologie, bezinfekčnost). Provedení těhotenského testu byla původně pouze poznámka. V každém případě z pravidel vypustíme bod 11, aby nedošlo v budoucnu k porušování práv umístěných dětí.

Těhotenské testy v současné době na domově nemáme a testy neprovádíme.

Pravidla pro dodržování pořádku v prostorách DD považuji za správná a opodstatněná. Vznikla postupně již před léty z iniciativy jedné noční vychovatelky a po domluvě s ostatními zaměstnanci. Sejde-li se ve výchovně vzdělávacím zařízení 16 dětí a 12 dospělých musí být stanovena tato pravidla. Pokud mají pravidla děti, mají je i dospělí, kteří jsou pro děti nejbližším vzorem (ani ředitelka není výjimkou, pouze nejsem uvedena a již jsem doplnila o svoji kancelář, o kterou náležitě pečuji). Co se týče pravidel pořádku pro děti, tato rovněž vznikla z praktických důvodů asi před rokem. Sobotní úklid byl chaotický a zdlouhavý. Dala jsem k nim podnět po jedné víkendové službě, kdy jsem byla sama svědkem nesystematického pobíhání dětí. S dětmi jsme vše sepsali, vyzkoušeli a pravidla se ujala. Obsahují 8 prostor se 64 úkony (např. utřít prach na parapetu, urovnat rukavice, čepici, šálu v kapsáři, urovnat hry) včetně použití suchého či mokrého způsobu, tzn., že každé dítě vykoná 8 činností (některé nejsou aktuální pro každý týden, je to v kompetenci vychovatelky) a má hotovo, paní vychovatelka už poté jenom překontroluje. Generální sobotní úklid představuje pro každé dítě max. 1 hodinu času. Více práce mají děti, pokud úklid zahrnuje výměnu lůžkovin.

Dovoluji si v tomto místě poznamenat, že naopak stanovená pravidla tak přispěla ke zkvalitnění vztahů mezi dětmi a personálem a mezi zaměstnanci navzájem. Systém je nastaven vůči každému spravedlivě a objektivně.

V současné době mám v kolektivu 2 denní vychovatelky již s dlouholetými zkušenostmi, pracují na domově, jedna více jak 20 let, druhá 5. rokem, dále vychovatelku na zařízení teprve od března 2021 a vychovatele od listopadu 2021. Zejména posledně jmenovaný se v krátké době před návštěvou KVOP 22. – 23. 11. 2021 ještě ani nestihl seznámit s povinnou dokumentací, s osobními spisy dětí a se zaběhnutými procesy každodenního života na domově.

Všechny stávající děti s problémovým chováním byly do našeho domova umístěny rozhodnutím soudu z důvodu zanedbání péče a školní docházky. Jsem toho názoru, že ten, kdo chce pro děti v DD prosadit lepší podmínky, by si měl uvědomit, že děti v DD být nechtějí. Jedni dospělí je zklamali (rodiče), jiní dospělí o nich rozhodli (úřady) a jiní dospělí o ně pečují (zaměstnanci dětského domova) - tyto děti nemají žádný důvod důvěřovat dospělým, jakkoliv jsou ti dospělí důvěryhodní. To ale neznamená, že nemohou mít k pedagogům a pracovníkům hezký vztah. Ta nechť tam být jim ale automaticky dovoluje, aby si postěžovaly a vyventilovaly napětí, které v nich prostě a přirozeně je. A také to, že ví, že jim za zkreslené referování o jejich situaci (na kterou mají nárok nejen kvůli sociální situaci, ale také to patří ke stylizaci dětí a dospívajících) nehrozí žádný postih.

Cílem terapeutického strukturovaného režimu je naučit děti vyplňovat čas nejenom tím, co je baví, co chtějí dělat, ale i povinnostmi – co je nebaví a co musí udělat, co se po nich chce a to se může týkat např. školní přípravy, úklidu, práce v kuchyni apod. Dosáhnout pozitivních

výsledků znamená rovněž efektivně a přiměřeně rozdělovat na dítě zátěž, aby kvůli vyšším požadavkům nezískalo negativní pohled na požadované povinnosti.

Pracujeme s dětmi s nekonečnou trpělivostí a pochopením, zejména proto, aby se neuchýlily k rizikovým aktivitám. Ze svých biologických rodin si přináší zejména vulgarity, křik, násilí, lhaní, krádeže, nepohodu a dusno.

Naším cílem je rozvíjet osobnost dítěte k sebepoznání, které otevírá možnost vytvořit si láskyplný vztah ke světu a stabilní zakotvení v něm.

Bohužel, dnešní doba se odklání od hodnotových konstant a ze života se postupně vytrácí mravní řád a odpovědnost vůči etickým a mravním hodnotám.

Nerozumím, proč KVOP ve své zprávě používá výrazy jako „guerillový koncept“ a proč je proti mně prakticky v celé zprávě veden ostrý útok.

Dále konstatuji, že v říjnu 2019 proběhla na DD inspekce ČŠI (Inspekční zprávu přikládám v příloze). V mnoha případech ČŠI hodnotí pozitivně to, co KVOP nyní kritizuje.

Po celých 11 let práce v DD je mým prvořadým cílem a snahou citlivě hájit zájmy dětí a vše co dělám, dělám ve prospěch dětí. Toto vše dělám dle mého nejlepšího vědomí a svědomí. Kromě požadovaného vzdělání, jsem absolvovala pětiletý psychoterapeutický výcvik a účastním se seminářů s nejlepšími odborníky, např. na téma rodinná terapie, které se chci nadále hlouběji věnovat.

K vašemu vyjádření, že na domově jsou vřelé citové vazby mezi dětmi a ostatními zaměstnanci, dodávám, že takové vazby fungují stále bez ohledu na moji přítomnost či nepřítomnost. Jsem přesvědčena o tom, že dle vašeho vyjádření takto schizofrenním způsobem nikdo fungovat nemůže. Díky mému 11letému působení si dovolím říct, že jsem spolunositelkou a spolutvůrkyní těchto vřelých citových vazeb.

Přílohy:

Dopis dívky ředitelce (ke kapitole 11.1.)

Vyjádření MŠMT k metodě Barvy života

Inspekční zpráva ČŠI z 23.-25.10.2019

Ing. Bc. Simona Saitlová

Ředitelka DD Hrotovice